

Nagovor ob Božji besedi 4. postne nedelje (Jn 9,1-41; 1 Sam 16,1b.6-7.10-13a)

Dr. Marjan Turnšek, predsednik SKU

Včasih stvari nočemo videti takšnih, kot so; nočemo videti resnice. Pričakujemo, da se bodo stvari uredile same. Znamo si tudi zatiskati oči pred krivicami, težkimi situacijami ..., da gremo mirno mimo. Naš pogled se pogosto zaustavi na površju – ne samo stvari, tudi ljudi presojamo tako (1 Sam 16,7: »Ne glej na njegov videz«).

Pravzaprav gre za staro zgodbo. V Sofoklejevem Kralju Ojdipu meščani prosijo kralja, naj jih reši v času kuge – kako sodobno. V njem vidijo rešitelja, ne vedo pa, da je on vzrok za to nesrečo, ker je nevede ubil očeta in se poročil z materjo. Resnico razkrije slepi vedeževalec – prav slepi vidi, ve, kako stojijo stvari. Tudi v evangelijskem odlomku imajo Jezusa za »slepega«, ker ne ve, kaj in kako je prav; in ozdravljenega imajo še naprej za »slepega«, čeprav vidi, a mu očitajo, da ga je Jezus zaslepil. Morda je prav, da zavestno preverimo, kako »gledamo« (spoznavamo) čas epidemije novega koronavirusa: s »slepim« ali »ozdravljenim« pogledom. O tem času govorijo epidemiologi, zdravniki, politiki, gospodarstveniki ... in prav je tako. Prav pa je tudi, da jih poslušamo. A o njem govori tudi Bog in marsikaj nam ima povedati ... Ga želimo slišati? Naenkrat imamo veliko časa za pogovor z njim.

A vedeti, kako stvari dejansko so, prinaša odgovornost. Vsi smo do neke mere slepi. Včasih smo slepi v dobri veri, ko mislimo, da je nekaj dobro, a se izkaže za slabo; drugič pa hočemo biti slepi, ker mislimo, da nam to koristi. Že otrok se zna narediti, da ne sliši, a tudi odraslim to ni tuje – pomislimo, kako nas lahko oslepijo reklame. Jezus nam z evangelijsko pripovedjo predlaga duhovni proces, ki nas postopoma pripelje do boljšega vida: bolje poznati sebe in predvsem bolje poznati Boga. *Zlo je del naše zgodovine, a z Jezusom postane tudi prostor, kjer se pokaže Božja moč, ki zgodovino zla spreminja v zgodovino odrešenja.* Zato Jezus odgovori: »Ni grešil ne on ne njegovi starši, ampak na njem naj se razodenejo njegova Božja dela« (Jn 9,3).

Jezusova podaritev vida, ki nam omogoča varne korake, je pravo preustvarjanje. Slina in blato nam kličeta v spomin Stvarnika, ki »naredi« človeka iz blata in mu vdahne dih življenja. Z odprtjem oči nam Gospod podari novo življenje, nas prerodi. Zato lahko pripoved o slepcu beremo v luči krsta. Jezus slepca pošlje, naj se potopi v Siloi, potopitev pa je krstna gesta. Siloa pomeni »Poslani«. Glavni Poslani je Jezus sam in on pošlje slepca naj se v krstu potopi vanj in bo preroden. V krstu damo Jezusu najslabše, kar imamo, naš greh, on pa nas preustvari v »novega človeka«.

Vedno globlje spoznavanje Jezusa je daljši proces. *Potreben je čas.* Slepí ozdravljeni potrebuje določen čas, da se »prilagodi« novi luči. Postopno spoznavanje Jezusa in sebe ter drugih označujejo imena, s katerimi ga poimenuje: najprej je Jezus »tisti človek« (9,11); farizejem reče, da je prerok (9,17); ko ponovno sreča Jezusa pa izpove vero, da je »Gospod« (9,38). Zanimivo bi se bilo spomniti in pogovoriti, kakšna imena smo mi dajali Bogu na svoji poti duhovnega zorenja.

Pred Jezusom se moramo odločiti, sicer bomo ostali slepi. Včasih trmasto vztrajamo v svojem prav, da nam ne bi bilo treba priznati, da so stvari drugačne, kot smo si predstavljali, ali se bojimo razočaranosti. Tako farizeji in judje pričakujejo, da bo Bog deloval v okviru pravil, ki so jih oni postavili. Spet drugi nočejo videti iz strahu; bojijo se izpostaviti, ker jih je strah posledic. »Prav videti« pa pomeni izstopiti iz svojih predstav, fantazij. Starši ozdravljenega so ostali krivdno slepi, niso hoteli postati pričé resnice. Bali so se izgubiti prednosti, ki so izhajajo iz vključenosti v sinagogo – neko določeno skupnost. Dejstvo je, da postanemo Jezusovi pričevalci, ko sprejmemo resnico o njem. To pa nujno pomeni, izpostaviti se v svoji okolici. To še kako velja tudi danes. Že otroci, ki obiskujejo verouk, so v šoli izpostavljeni in vsak kristjan, ki zavestno živi svojo vero, v svoji sredini »izstopa«.

Ozdravljeni je podoba vsakega kristjana in njegovo pot mora vsak prehoditi. Ozdravljeni je začel videti, kako resnično stojijo stvari, in je bil pripravljen plačati tudi ceno za resnico. Postal je pričevalec, izgubil je »ceno« v očeh drugih, zato ga vržejo iz sinagoge. H kristjanu spada tudi zavračanje, nerazumevanje, poniževanje. Biti na Jezusovi strani veliko stane z vidika sveta. Ko Jezus izve, kaj se mu je zgodilo, ga poišče. In prav tu se pot izpolni: *ko se pustimo najti Bogu, nas ne zapusti več. Hodi z nami in njegova Luč nam sveti.*

